

ERLIKIDUN ASTOA,¹

Asto bat zamatua
 Guztiz erlikiaz
 Zijoan iñon ezin
 Kabiz fantasiaz,
 Zergatik, zutenean
 Jendeak ikusten,
 Belauniko ziraden
 Bereala jartzen,
 Eta bide zitzaion
 Buru artan jarri,
 Egiten ziotela
 Belauniko ari.
 Argatikan zeraman
 Guztiz, goratua
 Eta aizez betea
 Gaisoak burua.
 Onela ikusirik,
 Esan zion batek:
 —¿Agur oyek iretzat
 Diralda uste dek?
 ¿Ez dek besterik falta,
 Baizika astoa.

Adoratzea ala
 Nola Jaungoikoa!
 Makurtu ezak ire
 Aizezko burua;
 Ez dituk agur oyek
 Iretzat, kaikua.
 ¿Ez aldakik dijoala
 Kucha bat gañean
 Erlikiaz betea
 Ire bizkarrean?—
 ¡Zenbat asto badira
 Gizonenartean!
 Arkitzen diranean
 Enpleobatean,
 Sinistatzen oi dute
 Gure kortesiak
 Dituztela gugandik
 Ayek mereziak;
 Eta gero galtzean
 Beren empleoak
 Gelditzen oi dirade
 Len beziñ astoak.

(1) Samaniego-ren ipuia euskerara itzulia.